

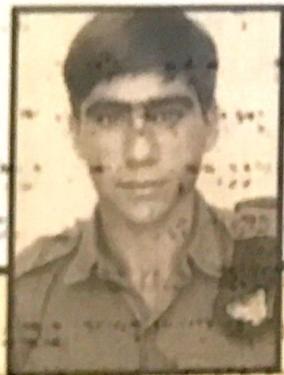

סגן ברוך יגאל
2289320

בן ברטה ו아버ם
נולד ב- חי تمוז תש"יich 26.6.1958
התגייס לצה"ל ב- יולי 1976
שירות בגדוד "גדרון" (13)
נפל ב- ג' אלול תש"יich 5.9.1978
בעת מילוי תפקידו.

ברוך יגאל,

בן אברהם וברטה. נולד ביום ח' בתמוז תש"ח (26.6.1958) בירושלים. למד בבית-הספר הייסודי 'יפה נוף' ואחר-כך סיים את לימודיו בתיכון בית-הספר התיכון 'דנמרק' שבירושלים, בмагמה הומנית. בבית-הספר היה יגאל אהוב על חבריו ועל מורים והתבלט בספרות מחונן. הוא היה אלוף בית-הספר בריצחה. בנוסף לעיסוקיו בספרות השתתף יגאל בתוכניות שודרו ב'קול ישראל' בתכניות שונות.

ביולי 1976 גויס לצה"ל והתנדב לקורס-טייס. לאחר עשרה חודשים, שלא מצא את מקומו שם, עזב את הקורס והועבר, לפי בקשתו, ליחידה קרבית. הוא נשלח לקורס-קצינים ובמהלך הקורס השתתף במבצע ליטני. לאחר סיום הקורס הוצב לחיל-הרגלים, וכמפקד בצה"ל הוטל עליו להקים מוצב לבנון, שהיה, לדברי מפקדו, מוצב לתפארת. הוא התבלט בכישרונו לשלב יחס חם ודואג לפקדיו יחד עם דרישת לעמוד ברמה גבוהה של מקצועיות ממשעת, כיאות למחילה לוחמת בצה"ל. יגאל אהב את עבודתו בצבא והביע בפניה מפקדו את שבעות-רצונו מתפקידו ואת נוכנותו להמשיך לשרת את הצבא בכל משימה ותפקיד.

ביום ג' באלו תשל"ח (5.9.1978) נפל יגאל בעת מלאי תפקידו. הובא למנוחת-עלמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ואחיהם.

מפקד-יחידה כתב במכtab-התנחומים למשפחה: "סגן יגאל היה חיליל למופת, קצין אחראי וממושמע. היה אהוב על חייליו ועל מפקדיו כאחד".

משפחה הנציחה את זכרו בנטיעת חורשה בעיר רמות.

סגן יגאל ברוך ז"ל (נחתמו נא),
שותבריו ופלדיוו כיט אותו
„הקצין הצעוק“ - נרצח
בידי אחד מהילץ.
דילען של יגאל מועלה בזען
בשיהוה עם אהיז רעם חברתו

בזק נ' קאָזֶן הַרְצָה!

ייחודה: "הוּא תִּהְיֶה מֵלָה מַרְחֵךְ". פסיל גזען לא יכול להיות לשבעת הרכבת זומו במקומות אחד. וזו היא תובנה א-פְּרָטִיאָתָה.

בז' האציג חורופים ומונחמים של יגאל,
מאנז' ימנון, "לולד" לעמיחי מaddr' חולמי, רשם
הקסין ביזון, בוז שבר רצח אורה החילן נט פנקס
שורי, שרוול, בלאק, מגען על רצפת החרד, וכ-
ווננו — זו גיד וגלי כוחות מילוט החננות,
"החקוק".

"גאל דה פטנטו איטי", מס' אוון
יזוזן ברוך, ישבן ביבון, עם חברו של גאל
(חבקעתו לחישר געלטום, שם איטו איטו של
איטו). בדור גיטו גיטו לזריך את דמותו של קדרין,
שצבר בצלות אונומטז, ליטני וועטלטן קדיבות
נסחותם כלבון, וסודו או. מהו ברוח שביבץ חיל
פאנון.

אֵין כָּלָב חֲנֻכָּה שְׁאַגְמָנוֹת
אֶת מִזְבֵּחַ תְּבִרְכֵּת

הזכרנו תמצאות שנוחות, המכובדות המסתמכות וה-
מוננות, ואגנון גוזן מילון, אוניברסיטאי עילית
ושובשות הייל, גולדה הויז, שולמית חנאי. כתבי
וחבריו מכתב, כאשר גוזן לו עי' מותו של פסנתר
זהה באומר דבר נורא. נפשעתי מואד בלילה מת שקרת
ללאן, אך חחכ, "אני עזר וכוראת לחירותך"
שלו, לנסי שוכתי את הונדרן אני וזכר. שולמן אמר
ללאן, מה שתחוויל לאירן חבאו לביה שליל, אני
אקבל אוטו-וירט, שטראוס, עוזם ב' מיסידרים,
ואו על חרג'מ'ש, קדמת במו אקוינטן אוזן. אריאת לא-
טוב היה לה לאוזן כמהו אי-אפשר היה למאזין
חלילו".

ימודה שומר על המכתב מאיש חכמי שום
אלל משפטם בינוו הוא מבטן יורד מכל,
וחושט החילופים. חילופים של אחינו.

יגאל, בלהק, עברון בחיתו זו - עשהן, נעל
בירושלים, למשתוחה ירושלמית וחיקת האב צוב
במשרד התקשורת האס — במשפט הסען. חוץ

סנקט פטרבורג

בחר תבעל בירושלים. בית קברות
חוצאי, בין אולמות הקברים, לא בולת ח-
מבחן של סן ייגאל ברוד ז"ל. "נבל בפיו
האמיז", כתוב על המצבה. זה גויסח ח-
דיגיל, וזה איננו מkeit' של מותם קבר. וא-
לא של מותם בתאונה. על המצבה זו אפשר
היה כתוב: "נראח במלחין העדינים".

בשכונות שאנו בדורנו מושגנו ממלוקות של יגאל
אמון, קרן שפכו לאסלאמיות כל בזאת רשות
מוכרים. (בנוסף להן) שא נומן — נומן, יאשון
וספר תקדמים בזאת.

“אֵין לְאַתָּה עַל הַמִּתְבָּרֶכֶת, חֲצִינוּ חֹזֶקְךָ”
גָּאֵל בָּרוּךְ. מֵאָתָּה מִלְּחָמָה בְּגָזֶל, מִלְּחָמָה
שֶׁל וְרֶםֶן וְרוּשָׁן, שֶׁלְּלִכְתָּבָר וְלִכְתָּבָר. גָּאֵל
הַשְׁמָרָה, הַשְׁמָרָה. קָדוֹן בְּדִיחָה (בְּשִׂמְחָה) בְּכָאִות
שְׁקוֹרָה) בְּשִׂמְחָה, תְּהִלָּה אֲלֹהִים בְּבִיטָול. “מִ
דְּרוֹן אֲתָּה גָּאֵל” וְהִי הוּא חִיה כָּמוֹ אָבָא שְׁלֹמֹן,
פָּרוֹד חֲווִילִים.

שין צביקה לא מירטוטה רוחנית, וממשיכך דודן
וד שפכיתו כתן-וירג'ין-בלטנשטיין, עליון-טשרנשטיין-שחנא
אוז', אמר לחקריו שליל האור, המושם. בין כל
זאת-בשיטות-בגד-בנטהיל, שולכנן וביצע, במומחיות
ונכנית את רצח מפקדו.

וביפוי במלוך משנות הגדלות של חמוץ של
חרדנות. הוא שולחן אותו וט לו עיניו של יהוד-
סוב' ירושלמי' כל גזון הווא שב שתק נאצ'ן
כל העוני לא נגענו', פיא מסורת עינית כביהת
כאשר היא מדרגת על עמי החיל שרגע את
הרבנן שלם.

סבירות-הן אקלטם. יוזמת משלל את פגש החשבני אחריך. מחליטם בזאת, תחויר את החרוגות הכספיות שחוותם ווורו", הוא מבקש. זה בז שנסאר.

פְּרוֹתָן "אַלְמָן" מוחשי ומוֹלָט. הַשְׁלָגָה, גַּמְבָּרִעָה
פְּרוֹתָן זָהָב תְּלָה, דָּבוּת.

טוטומלון לחשוד טמלו

שינסו להשתים אורתו

וחילופים צייר ליהו רודן את מטבח המטבח הנטוש.
הרחוב פולחן וחומנת לבך בן. התונת גאנט חותם הדין
אל יגאל. כאן היה הפיצוץ. כאן היו שיטות
ולספסר. מה קרי נחדרנו חאנזון? אלילו תרקב-
אתה טשווות... אוין כל שדר בין "חיקין גאנזק"
בן-חמאבדות. זו משוט לא וולץ ביהר. זו

卷之三

卷之三

ואו' החלו לתוכיע השמרות. נצער חילו. והשדרת. האכבה הזרע. אציגי מלח. בכליים. וכגון. עזובי הקורת אבוי של עמיות כהן. ווא. כאמור, אצני בגדבא-קְבָּבֶן, פחרטו שיננו להשתיק את תפ. שנהם"ו, ג'ז'ו, י'ת'ו.

ואנו מוחל המשפט. בוחיתן ישיבותו ללא סות.
או שוטוקוליס ג'ורבי. והמחלוקת נוכחת בכל ישיבת
הצחת שקטת מלודות. האב מתקשה לשולח
רגבושמי, מהפרק מל' טעם לעבר הרוזן ג'ופט
נותן. והוא דורש שאכני הורצח. יונגן מחאלם.
ענין לבקשתו. האוריון קשח החכירה יושכת

עד אמצע רוח בין עמי גאנט. שבי הגברים
ם-דיבוט הרוח של הגאנט, וזה רוח כספר
ומחלקה שלו. שם מופיע שאלת חיטול על
ח' גאנט — לאותה יגאל החנוך לכ'
אמר ז'ן גראן לחיליק שאנגי-הטלוי את
ולא אהה. אהת יכול גאנט באותו גודל,
באל גאנטיף לספר גאנטיל. הוחלהק שמו
פ-על צילום או חונז. וווען חקסם גם עלצמו

ר' מארכטווין

ונזון שלפני הרצות **ח'ו ניגאל** בחוטש. זא
הרו ועם זה נסיך פטילניט בעיר ירושלים.
אשר. סבאו און צוחקן מומגלל. "וואו חית
אחסרים לאדר כל הרברג אמר חזרת

זקקו של היום שלטורה ורשות, היה ייחוד
ים, שראו לו ואמרו: "אם גיט וסע ביהו
ששול ביר". נגמ' כטבורה, איזו וו'ר' אט
חשש קטר'ה מיטול חלבורון (כיטול אשטו).
וזו לינאנא כעבורי שכוראים. הגיע ליבת
וואה את המוניות של פקין העיר בטעות
חנן פיר.

ונן של יגאל בילתון אוזו ים. עם חיהלי
שלוח בטיול בירושלטם ואכלו צדוקים ב-ב' מיט
שם והנ' אליהם השופט שיגאל מות.

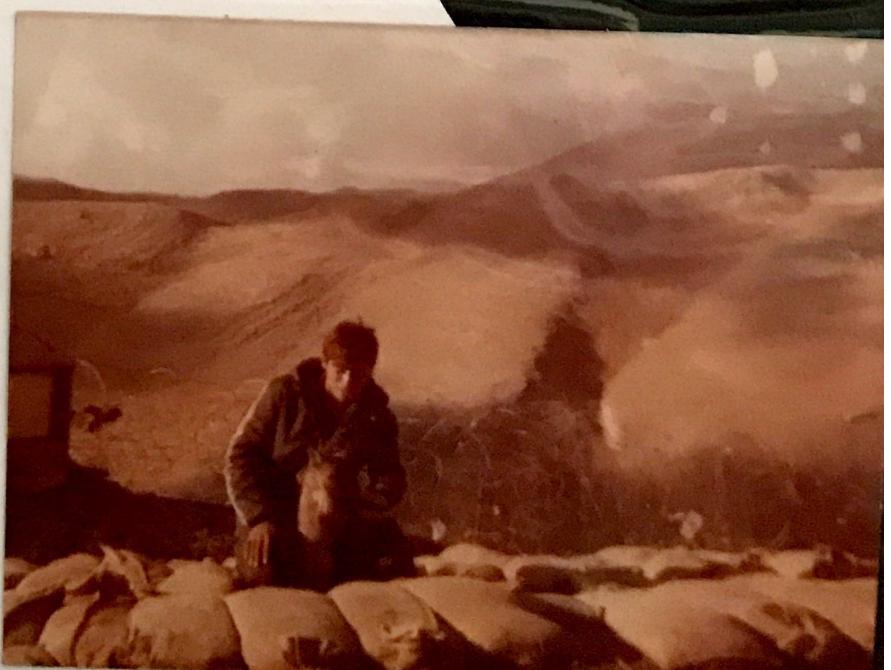

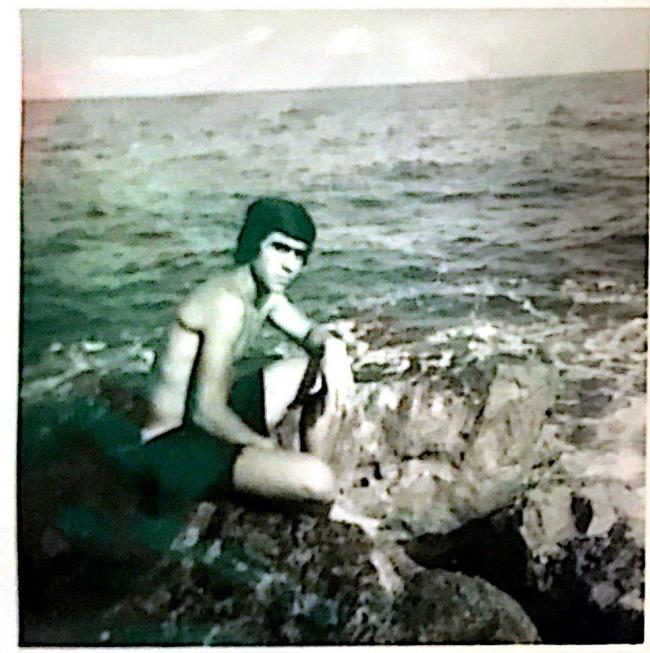
יגאל ברוד ז"ל

יגאל

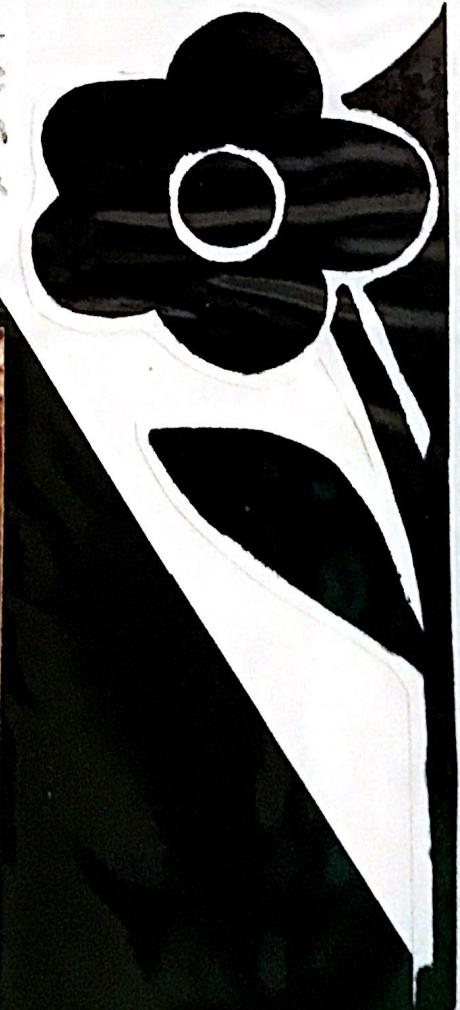

**יגאל בעת
שירותו הצבאי**

יגאל בנעוריו

כִּי הָאָדָם עַז הַשְׁדָה:
כִּמּו הַעַז הוּא שׁוֹאֵף לְמַעַלָּה
כִּמּו הָאָדָם הוּא נִשְׁרֵף בְּאַשׁ
וְאַנְיַלְא יְדֻעַ
אִיפָּה הִיִּתִי וְאִיפָּה אֲהִי
כִּמּו עַז הַשְׁדָה

יגאל

תִּהְיֶה־זֹה לַיְלָה אֲפָל
הַיְהָזָה לַיְלָה אֲצִיבָה אִישׁ לֹא פָלֵל
אִישׁ לֹא צִיפָה אִישׁ לֹא פָלֵל
כַּדְרָכוֹ לְמַשְׁמָר הַוָּא יֵצֵא
אוֹר הַיְרָח אֶת דַרְכָו מִילָא.

הַלְךָ הַוָּא יַגַּאל וּכְשִׁישָׁב
הַלְךָ הַוָּא יַגַּאל וּכְשִׁשָּׁב
הַרְוָת בְּקֻול חַזְקָה נִשְׁבָּה
אֶת תַּחְגוּן הַוָּא הַשְּׁלִיךְ
וְאֶזְקוֹל נְפַץ חַזְקָה אֲדִיר.

הַאֲשׁוֹר וְהַדְּסָפָה רַיְגַּאל וְרוֹאוֹן
הַאֲשׁוֹר וְהַדְּסָפָה רַיְגַּאל נִטְשָׁוּ בְּבָשָׂוּ
הַצְעָר וְהַכָּאָב אֶת הַלְבָב כְּבָשָׂוּ
אָמְרוּ עַלְיוֹ שְׁהִיְה גָדוֹל
אַחֲנָרָעַ הַוָּא הַלְבָל נְשִׁימָה
רָאשָׁוּן צָעֵד לְכָל מְשִׁימָה
מוֹתוֹ הַוָּא כְּנָפָל וְגַלִּימָה.

שְׁחוֹר מְשָׁחָה אֶת אֶרְבָּב
שְׁפָנָר מְשָׁחָנָר הַוָּא הַכָּאָב
עַמּוֹק הַצְעָר עַל יַגַּאל עַמּוֹק בְּלָב.

ל' לאן רגע נס עי' .

יְהוָה חַנִּיכָּךְ גָּבָר הַגָּדוֹלָה

אלה גיאות מים

מִסְתָּרֶת אֲלֵיכֶם.

16.4.49

76

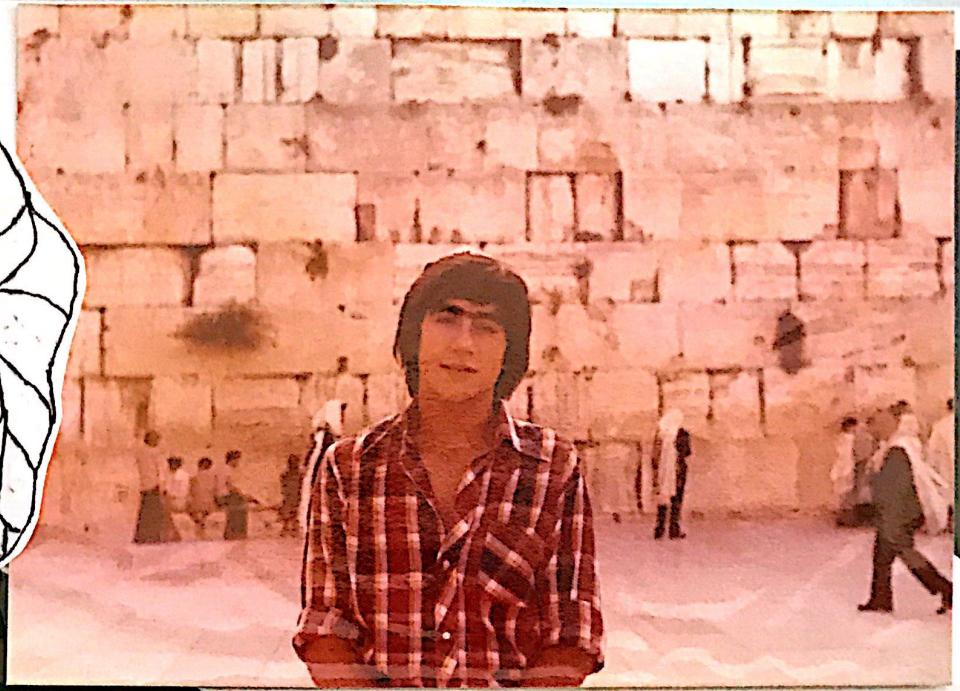
ج

הו' נספְרָה הַזְרָבָה אֲלֵי קָרְבָּן נִתְמַדֵּד.

הַלְלוּ אֵת זֶה בְּמִלְחָמָה
בְּנֵי כָּל-עֲמָדָה (בְּמִלְחָמָה)

গীত হ. পাত্র

הנפקה מוגדרת כהיבאות
הנפקה מוגדרת כהיבאות
הנפקה מוגדרת כהיבאות
הנפקה מוגדרת כהיבאות
הנפקה מוגדרת כהיבאות

“אמְרֵי עַשֶּׂר
שְׁנִים שׁוֹב לֹא
פָשַׁע אַתָּה
צְהֻקָּו שׁוֹב לֹא
גַּמְשִׁיב
לְשָׁרֵיכֶם תֹּא
נְסָס...”

להיות גולנץ'יק

להיות גולנץ'יק זה לראות את הנוף מהלון האוטובוס, ולדעת שם שם צעדת זה לתפור מטרת קרטון, אבל לנשות את הקרב. קלל שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק, להתעכזן על ההקפה מהבית, אך להכיר בזכות של היציאה.

להיות גולנץ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות שונות של פחד. זו רעות عمוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלתת, אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החבורה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתידע בעצמך מתי אתה חזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להבית בנשים עם הכותנות האדומות כאשר לך יש עניינים אדומות.

להיות גולנץ'יק זה הבופור והחרמוני ותל פאחר ותל פארס והסולוקי ודגל הדיו באילת, והגולן לבנון וארכ' ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמוں בשאתה אוהב את הארץ הפרושה לרגליך.

להיות גולנץ'יק זה עבר הווה ועתיד, וחלום ותקוה, ושקיעות ונחלים, והרים וריהות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, ועייפות מתמדת, ודתים וחילונים, וגיגוע ויעוזע, יד שתמיד אוחזת בנשך.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לחת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקדקע ספוגה בדם, ואחנו כאן בשיביכם. לביתחונכם. אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים – כי להיות גולנץ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

את המכתב הזה קיבלתי מחייבי גולני. קראתי בו דברים בני, חיל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למערכת.

מאיר שלום, לפumes מטפסים עליינו בתקשורת, אבל כהה זה. תמיד מוצאים מיילים רעות, ומעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה בחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקופה שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשו רק מAMILIM שהחן כל אחד מחייבי הפלגה מהגדיר מה זה בשילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול:
להיות גולנץ'יק זה לקל את הגוף
ובבוז שעכשו, אבל להתעקש לצאת
למרב בלילה. להתקשר לאמא להריגע,
ול להגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית
שמש ולא בית לחם.

זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת
אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציג
בשם השוקעת, ולדעת שرك עכשו
מתחילת היום.

להיות גולנץ'יק זה לשאל המון
שאלות על המות, בלי לקבל תשובה אחת
על החיים. זה לאבד אחים לנשך, אך לא
את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלות
שבמחשבה. לשמע על העבר לבנון,
בשהמשך זה אנחנו באיו"ש.

ולהריגש תחשות נקם אחרי עוד פיגוע,
אבל לא להתאזר לערבי שבמחסום.
להיות גולנץ'יק זה לḥלום על ח'יל
ולטייל בשטח איי, לתת ביס מהלוֹ
ולחשוב על שווארנה.

